

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Núm. XV

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals librerías d'aquesta ciutat y de fora. Es podrà adquirir en Barcelona, tipografia Mallorquina, carrer Juncadera, 6.

No s'extremen los originals encara que no's publicui.

Siguerà si de nou en obtinguer el

anys en el qual s'adquirí el número anterior.

Quero abraçar una mujer de llamas,

quiero besar una mujer de fuego.

PLACIDO.

Per què m' obligas a repetirte una vegada més que t'estimo ab tota l'ànima! No t'ho he jurat mil voltes que'l meu amor es téu completament! Al sentir una vegada més aqueixa veritat qu'et revelo em passa com una ráfaga llomenedora, el recort d'un poema d'extasi y amor, per l'ànima curullada de pensaments. T'enrecords d'aquell bosch y d'

aquella font hont l'aigua cristal·lina y fulgenta com els teus ulls corria mansament y adormida, com una serp de plata entre'l fullà verdós de l'espessura!

Aquella aigua era freda com el teu cor. Prou que t'enrecords de la fredor d'aquella aigua y de la frontal del bosch y t'enrecords, també, de la manera que t'emmirallayas en els meus ulls rubellets de ganbanca! També m'enrecordo jo de quan juntavas

tas manetes ensinradoras y en lo bell mitjà de les mateixas, jo costava els meus llavis febreos enchys y amb un miler de besades, em sadollava d'aigua y d'

extasi... tas mans eren blanques y fredes com la neu... y besantlas, tas mans finíssimas, no t'ho vaig provar y jurar a cada instant que'l meu cor era tot teu y que l meu amor era puríssim com la llum del Sol!.. Es que jay tu no la coneixes la febre del amor... tú ignoras la religió del cor... en el meu

pit porto un altar y un idol pera tú, pera que ab el teu amor, sacrificis la teva ànima per mi, perquè l meu pit serà l temple del amor... tens que mata'l desdeny y tens que transformar-te l ànima y si no estimes com jo t'estimo tindrias que sacrificiar-ho tot al manament sublim del cor, a qui tindrias que obediir, com segon Israel, encare que t'manes a sacrificar la més preuada de les teves idolatrias... La religió del cor, jo la professo... aquest altar gemat

que amages sota'l mantell blanch, y ahont s'hi tanca'l cor, jo i venero am l'ànima tota... sé que l teu cor es també fret com les teves mans y l teu rostre pàlit, més no obstant jo l'estimo... jo m'acato a la voluntat infusa del teu cor... jo l voldria fer batir delirant y provar de ferlo sentir, perquè l teu rostre rigit prou m'ho demostra que tens lo pit de pedernal... egegut damunt de l'erba el teu cos esbelles de famella, feya encendre silenciosament flamas impalpables dintre de la meva ànima... y tú,

mirant la serp d'aigua argentada que corria vora

tos peus, al dirigirte mos llavis sedents de foc una paraula amorsa vas desdényar-me y vas dirme que jo no t'estimava... En aquell moment en que t'hauria donat l'ànima sincera, tas paraules varen

ser per mi com una sageta llenada al bell mitjà del pit blanch y pur d'una virginal doncella, van ser com una espina entre una safata de flors, van ser com una llensa verinosa llenada per m'a d'un potent atleta y que va atravessarme l cor de mitjà a mitjà... y les teves paraules varen repetirlas els ecos

possiblement, aquelles paraules rudes y fredes s'analyen repercutint enllà, no massa lluny... prop de les flors... y las flors, aterroritzades tancaven llur cal-

sers frescs y embaumadors, al repercutir-se entre l'arbreada ufana tas paraules secas y vibrants es campades pels ecos, d'ací d'allà, perquè l mon sa-

bigués l'iniquitat teva, perquè l mon aprengués que l teu cor es fret y dur, per més que l teu rostre tingui la blancura y la sublimitat de las nou musas d'Apolo...

Malaguanyada hermosura per un cor com el teu... si avans t'estimava ab un amor delirant, el efecte no minva, es encare més pur... t'estimo perquè la teva bellesa atrau, però t'estimo... el meu

amor es com una malaltia potent que vens a tot medicament, es una febre tremolosa y delirant que més fibra com més se la combat... el meu cor es una flor coll-torsada, y la meva ànima es com un camp

Reus, Diumenge 7 de Octubre de 1900

Núm. 8.686

Redacció y Administració

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

sembrat, però malmés per la tempesta... jo voldria no estimarte... la dona que jo vull, s'assembla a tu, però no ets tú... té la mateixa cara y 'ls mateixos ulls, però son més ardents... jo vull fondre y abrasarme 'ls sentiments tot delirant d'amor, jo vull sentir la flammarada immensa de son pit filtrarse y unir-se a la flama del meu cor, que sanglotà boix d'extasi pel ser qu'estima...

ALPHONS MASERAS.

La Huguet

La premsa de tots los països ha traduït ja les palpitacions de la opinió entusiasmada, ja que intel·ligents i ignorantis travallan de comú acort per teixir la corona que ha de cenyir la artista y que ja avui dia l'ha immortalitzat.

Possedeix la inacostumabilitat puig ha nascut per cantar y cantar, pero com la inspiració sola no basta sa readucació ha vingut precedida d'una educació molt esmerada, que ha posat més de relleu las seves dotes artístiques; aquella veu no enardeix los sentiments pero arriba potent fins lo íntim del ser elevant l'espiritu a la pura regió del sentiment y un se pregunta si es possible que s'arribi a ratllar tan alt y que la figura humana brilli esplendorosa per enlluernar de morduza altra incontrada.

Hi ha espècies de plantes creadoras, de flors tan pàrdues com belles, que atractiven al insecte se tanquen sobre ell, quan en sa corola confiat se posa convertintse en tomba del animalet.

No temeu mai això de la Huguet per lo raudal plé de notes que brolla en los llavis d'aquella dona divina; podeu deixarvos arrastrar ab plena confiança; ja que vostra fervent devoció artística, no s'aparta del bon camí y lluny d'amagar-vos el cel, al cel vos hi sentiu pujar, transportats pel extassis ero-

bador.

A. SIMÓ

A Josephina Huguet

Dels vergers de Catalunya n'ha sortit un rossinyol; un rossinyol que a tot hora entona cançons d'amor: cada nota una tendresa, un poema cada cançó.

Arréu, de sa gorg, brollan els més arrobedors mots, sempre febles com els besos que l'oreig dona a les flors, sempre suaus com els murmuris del cristallí rierol.

Tant als més íntims afectes dona sublim expressió, que, fins esmentant tristesa el seu pleny de desconhort, fa entrar-se'n entre dintre de l'ànima per vessar-hi mel a dolça.

De sa veu l'accent dolcissima i ad percutix a dinar del cor, i les notes delicades arroben els sentiments tots y enleyran y conduheixen a somnades regions!...

Oh diva, aflegadors, del cel dels Arts estre hermós, qu'has vingut ab tas canturias a omplir de goig nostres cors: els vergers de Catalunya i l'humectat està t'el magich rossinyol i l'anogat

Te ho parlat en mes rimas, cent y cent colps, del que tu tant t'estimes. d'aucells y flora.

P. MARTÍ PASTRÓ.

—

Flors y aucells

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus, un mes. * * * * * Ptas. 1

en províncies trimestral. sides la menjades 50 Y

Extranger y Ultramar. * * * * * 50 Y

Anterior, el preus convencional q' cobrarem....

Donchs ni una sola tova

de cases y, servir-sebrirer; celle encantada que de cases que s'ab ram, ni telles, noya, ni cosa que ales

se cassà auncells.

Ne he conegut fins ara que enig, d'aucells y flors,

més que les de la cara y l de ton cor.

Per ser cases tan belles, voldria ser

tant com jardiner d'elles, cassat d'ell.

INCOGNIT.

Fentse fosch

A la senyoreta M. de las Neus Llopis y Ca-

sejemas.

Era al cayent de la tarda gran sentat devant ta

casa, m'inspirava veient la teva hermosura; aquella

hermosura verge qu'incita passions dintre. L'cor més

friol del home; aquella hermosura ahont s'hi distingeix interiorment un esperit de força que concentra

dins l'ànima meva un foc ardent, insestigable; aque-

lla hermosura que remou gradualment la vibració de

la meva ànima, segons donas més ó meys fosques á tas

miradas; aquelles miradas que jo recullo y guardo en

men cort com hi guardo á la imatge angelical; aque-

llas miradas, en fi, ben diferents y que ab res s'as-

semblan ab las del qui no sent.

Cada vegada més, anava vaixant lo crepuscle y

veya com t'amagava en las ombres d'aquella nit

plena d'estrelles lluïentes com tos ulls enxarolats, y

poc a poc anava entrant dins d'aquell quartet negre-

cova; d'aquell quartet tota la nit hi descancan

los pensaments d'angel y a través de la llum qu'ha-

viva encés, hi veia ta silueta que descangava pensati-

vava l'cap sobre ton braç blinadic y delicat.

¿Que pensabas?

De prompte t'vas aixecar, vas desapareixes y

aquell quartet plé de llum, de llum que tu feyas creixes

ab més claritat que la del sol; hi va regnar una inmen-

sa foscor trista, engunyosa...

y allavors me'n vaig anir pen-

sant en tú.

J. BENAPRES.

ESPURNAS

Al «Semanario Católico».

Lo Semanario Católico s'ha proposat que entaném nosaltres polemíquic ab ell y a Igitur de Deu, que ho va a conseguir.

No tenim la epidermis tan doble que la més petita insinuació ens passi desapercebuda, com li anem a prover.

En sa secció de Recortes y Notícies de son número d'ahir, en una gatzetilla ó article dia que l seu Director, y repeateix tres vegades la paraula, se defensà en cert lloc en lo qual li contestem nosaltres que es mentida.

Lo seu Director, a la hora que a celebrava aquell acte, desconeixia per complir la accusació que se li feye; més, si l Semanario Católico vol profitar aquell incident per nombrar Director al que s'atribuïs aquest càrrec, per més que ja ho rectifica, fançise, si, responsable del escrit, també ho volémi nosaltres que l camvihin pera tenir més desembarrat lo camí de la lluita á que se l'ha provoca.

Pero consti que l Semanario Católico no ha dit veritat ab allò del Director, y per lo tant s'ha de confessar.

En quan á deixarnos lliure l camp al que ne tinguem una paraula de protesta, y demostrem hasta la sociedad el grosso complot contra ellos urdid, li fem avinent que nosaltres no travallém á la sombra y som més dignes que l petit Director del Semanario

Catòlico que tot lamentantse de la falta de companyerisme [feys una criminal denuncia contra un company de redacció.

Si a nosaltres ens hi hagués sobrat lo seu Director allí, ni hauríam tolerat l'acort unsenm de que 's quedés, ni molt menys li hauríam pregat, apesar de conformarshi ell.

La dimissió, donchs, es un pobre recurs, que desdiu de la serietat de una publicació com la del Semanario Catòlico.

Y are ensenyé al noble Carlos de Vera.

....«distraïdos por uno de esos moscones impertinentes, que le zumban á uno en los oídos hasta que se los aparta de un manetazo; Jesús, María y Joseph!

«Desde luego que ellos han de volver, y acaso no solos, pues siempre la porfia fué compañera inseparable de la recedad».

Eh, quins dos finals de parrafo más altisonants?

Donchs, si senyor, V. ens coneix; sois que 's moscones se poden tornar Aguilas Reals y allòvors si que no ho sabém com s'ho arreglará pera treurens ab un manetazo.

Per exemple de la mateixa manera que V. retreu una Conversión, nosaltres si 's hi empenyém li retrem uns altres versos quina ratlla de cada cuarteta acaba renegant contra Nostre Senyor, versos que ja sabém que no 's públicaren, per ser massa heretjes, pero que hi ha republicans democràtiques que donaran fe de la seva existència y de que foren llegits en una taula del «Círculo Republicano Democrático Histórico» d'aquesta ciutat.

«Qué' s creya que no 'n sabèm trobar de cists? s'lia Apa, donchs, sigui Director, representi dignament al catolicisme y busquins les possigolles, que si no 'n surt com lo... d'en Galcerán, de las nostres mans, ja podrà dir que 'ls calòlichs à Reus, no tenim ni fé, ni creences.

Suscripció

Resultat fins avuy de la llista de suscripció oberta en aquesta Redacció y «Lliga Catalana», à favor dels orfes del infortunat obrer en Ferran Serra, iniciada pel «Eco Republicà».

J. Ferré Gendre.	1'00
Marià Pellicer.	1'00
Joan Oliva.	1'00
Enrich Auqué.	'50
F. Colom y Escoda.	1'00
A. Blasi.	'50
N. Gauset.	'50
M. Soronelles.	'50
F. Casals.	'50
J. Puig Algur.	1'00
J. Pascual Bergallo.	'50
F. X. Gambús.	'50
Ll. R.	1'00
Pere Cavallé.	'50
Comissió de la secció coral Eco Republicà.	4'25
Total fins avuy.	14'25

CRÓNICA

Firas y Fiestas

Gracies à les actives gestions de la comissió organizadora de las Firas y Fiestas que s'celebraran en aquesta ciutat los dies 27, 28, 29 y 30 del present podem avanser ja avuy à nostres lectors los brillants números que han de formar lo programa de las fiestas, les cuales, é jutjar per la mostra, prometen ser molt millors de lo que 'n podiam esperar, donat l'escàs temps ab que 's contava pera portarlas à cap.

Heus aquí los números à continuació:

Xiquets de Valls.

Missa de Campanys.

Bones als pobres.

Funció Religiosa.

Concerts públics.

Consos d' homes.

Tòmbola benèfica.

Glebos aèrestàtics.

Premis als carrers y edificis mèlors adernats.

Iluminacions generals.

Repartiment de joguines y berenar als nens pobres de las escoles públicas.

Balls en las societats.

Rifa benèfica.

Grans carreras de velocipedos.

Grans carreras de caballs.

Gran Carrussel.

Funcions teatrals.

Grandiosa batalla de flors, serpentines y confetti. Fira de bestiar.

Brillant retreta militar.

Concurs de Fotografías.

Exposició de plantes y flors.

Traca valenciana.

Colocació d'una corona en lo monument de Prim.

Grans castells de fochs artificials.

Hi hauré també, com es de suposar, rebaixa de preus en los viatges dels trens que afueixen d' n' aquela ciutat.

En la societat «El Alba», se poserà aquesta nit en escena les divertidas comedias «El Arcediano de San Gil», «L'home al aigua» y «Lo ninot de molles».

Acabada la funció se celebrarà ball, en obsequi al bell sexe.

Los jurats, perits y testimonis que hagin assistit à judicis celebrats desde primer de Janer à 31 de Mars del present any y no hagin cobrat sagas correspondents dietas ó indemniscions, poden verificarlo per si ó per persona degudament autorizada tots los días habils de 9 à 12 del matí fins al 15 del actual en la secretaria d'aquesta Audiencia provincial. Passat dit plazo el entendrá que les renuncian à favor del Estat.

TODIOLLA BIL

Seguim disfrutant d'un temps excellent, sent la temperatura molt propia de l'estació en que ns trobem, una de las mes hermosas del any.

De Tarragona:

«Numerosa fou la concurrencia de forasters que visità així aquesta ciutat, sens que fossin d'importància les operacions realitzades, especialment en vins, aixecant los nous poch favor y això sol los blancs, donchs los negres nous trobans collocació en plassa.

En los demés renglons sola s' opera pera cubrir necessitats del consum».

Havent scordat la Comissió de festes fer un concours de fotografies dels números més selectes del programa, com son: «missa de campanyas», «carrousel», «batalla de serpentines» y l'acte de posar «una corona al monument del general Prim», recomanem los productes fotogràfics que s'expandeixen en la Drogueria de don Anton Martí, carrer de las Galanes, núm. 6, puig que 's trobaran de recent fabricació y assegurats per lo delicat treball que 's té d'emplear.

En la funció que tindrà lloc aquesta nit en la Societat «La Palma» se posaran en escena en son elegant teatre las comedies en un acte «Rencor despierto», «Me conviene esta mujera» y la sarsueleta «Niña Pancha» A

Diuhen de Lleyda:

«A un amic nostre li occregué així un raro sucés. Havia per lo matí eaqueixat à trossos y tirat ja al carrer dos décims de la última extracció de la Loteria, quant rebé per la tarda, carta en que, qui 's hi havia enviat, li donava notícia d'haver obtingut premi ab un d'ells. L'assombro y disgust de nostre amic es de figurar; pero hi ha qui veilla per la gent de fortuna, per lo vist, perque à pesar de las horas transcorregudes y de tractarse del punt més cèntrich y transitat de Lleyda, pogué recullir, en lo carrer escampats los onze trossos en que havia partit lo décim reconstituintlo de tal modo que, presentat à la Administració de Loterías, li asseguraren que serà cobrable.

Això es tenir sort per partida doblets.

Los periódichs de París fan notar que la situació dels viticultors francesos, y especialment dels Pirineus, es cada vegada mes difícil, per rebò de la fulla constant que s'observa en lo mercat de vins.

En l'actualitat se venen à París-Beroy los vins corrents de 12 graus, à 32 francs l' hectòlitre.

Ab objecte d'interessar del ministre d'Agricultura las midas oportunas pera remediar la situació, han arribat à París importants viticultors de's Pirineus orientals, de Gerd y Kube.

Es possible que per de promptie s' adoptin midas riguroses contra las adulteracions y se apliqui en tota la istitut la llei de Consums peisar pera contenir indirectament l'exportació de vins espanyols.

Segons l'impressió general de la premsa parisense, l'assumpcio donrà joch quan sia conegut per aquellas Cambres.

Lo reanudat en lo dia d'abril en la Administració de Consums per diferentes espècies puja la cantitat de pesetas 1216-59.

Los comerciants d'armes han obtingut del Gobern la concessió de que las armes estrangeres no pugan

vendres sens lo « visto bueno » del quefe dels tallers de Eiber.

Lo Banc d'Espanya ha entregat à la circulació la nova sèrie de bitllets de 50 pessetes que porten la fetxa de 25 de Novembre del paesat eny.

Llegim ab molt de gust en nostre volgut company de Girona «El Gironès»:

«En la Junta general extraordinària celebrada di-luns pel Colegi d'Advocats de aquesta ciutat, va acordarse adherir-se à la proposició votada pel Colegi de Barcelona sobre l'ús de les llengües regionals en la administració de justicia, ab la única diferència que deuen ser tres los magistrats fills de les regions shont estiguï enclavada la Audiència, en comptes de un com se consigna en la esmentada proposició.»

Trobantse fatigat y ab la salut bon xich malmenat pel excess de treball lo mestre don Enrich Morera, anima que ha sigut fins avuy del orfeo «Catalunya Nova» a'veu obligat à deixar la direcció d'aquelle entusiasta mesa coral, pera poder descansar y endreçar la seva salut.

Ab aquell motiu s'encarregará de la direcció del «Catalunya Nova» lo mestre don Joan Gay, y aniràn à n' aquella societat noves energies y nous elements que's sumaràn als actuals, prou valiosos.

Ha sigut nombrat carter de Cambrils, don Pere Comas Mayoral, procedent de la classe de sargent.

Hem rebut lo quadern d'Octubre del «Resumén de Agricultura», que conté los següents articles: «El absentismo», «Canales de riego», «Tejedores y labradores», «Importaciones probables de trigo en Europa», «La cuestión de los disparos contra el pedriscos», «El orujo como forraje», «Decadencia de los vinos de Jerez en el mercat anglès», «Alambique multible», «Evaporación de frutas en los Estados Unidos», «La conservación de la fruta per el frío», «Explotación lucrativa del ganado caprin», «Repoplació forestal», «Plantaciones de árboles». Ademés hi ha en aquell número importants seccions de «Problemas agrícolas», «Crónica agrícola» y «Revista comercial». La Redacció d'aquesta antiga Revista contesta gratuitament las consultes que sobre cuestiones agrícolas li fassin los subscriptors.

Se suscriu en la Administració, Pl. 5, Barcelona.

Que no adquireixin cap décima de la Loteria los agricultors, si volen alcansar lo premi gros. Los hi serà més fàcil y absolutament segur enriquirse, adquirint pera son cultius lo guano «Ancora» de la Societat Belgo-Alemana à Roskin dirigint los encarrechs al agent general à Espanya D. Alexandre Pik, Ballen, 17, Barcelona.

Crónica teatral

«La Lucía» y la Huguet

Plena la sala d'spectacles de elegant y distinguida concorrencia oferia l' Teatre Fortuny en la nit d'ans d'abril, la mes faiganya perspectiva.

S' havia de donar una audició per la célebre diva catalana, de la hermosa è inspirada partitura de Donizetti, «Lucia», y com tant l' obra com la artista mereixien que se les distingís ab la assistència dels bons dilectants, d'aquí que ningú s'es sort al concert de l' empresa y s' omplís lo teatre.

Al primer cop de vista semblava que tots los que 's havian aplegat en la espayosa nau al Temple de Talia, ho havíam fet inspirats y moguts d' un mateix sentiment; mes aviat se vegé que no era així y las SIBECAS que han vingut alimentant son entusiasme en la passades representacions del gènere èctic, confonguent los sentiments de l' art pel de la vanitat, aprofitaren la sortida à escena de la aplaudida diva Sra. Huguet, pera deixar sentir sos fatídics y desgraciats sissons, que de moment mataren lo carinyós esclavo ab que l' públic havia de rebre à sa artista favorita y enderrocaron las il·lusions que la Sra. Huguet podia haver concebut sobre una rebuda franca y entusiastica, que testimonian las simpaties que 's conquistà y l' bon recorrt que d' ella guardem.

Ofegeix los entusiasmes dels mes, pel desvergonyiment dels menos (y això que diuhen que les majorias s' imposan sempre) à la primera notes que emanà la privilegiada gola de la Sra. Huguet, la caldejada atmòsfera, pel color natural, que regnava en la sala, per art d' encantament se refredà, ab fredor, de mort, y l' públic ab la més injustificada actitud, especiant semblaix que las provòques à enganxamarlo, que estés predisposat à regulari la primera espresa en la carrera de triomfs, llorers, flors y aplaudiments.

TALLER DE PLANXAR**REGINA LÉIRA**

Necia preferència! Las figures que en lo men de l'est hi llueixen ab llum propia y que de conquista en conquista, y sempre en lloys, han arribat a guanyar lo titlal de la lliga universal, desde son lloch d'honor irradiant destell de son geni sobrenatural que conforman als seus admiradors y aplaujan als pressumptuosos.

COSTANZI

